

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
28 ноември 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/С 441/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/С 441/02 Дело С-218/15: Решение на Съда (пети състав) от 6 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Campobasso — Италия) — Наказателно производство срещу Gianpaolo Paoletti и др. (Преюдициално запитване — Член 6 ДЕС — Член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип за обратно действие на по-благоприятния наказателен закон — Италиански граждани, организирали незаконното влизане на румънски граждани на италианска територия — Обстоятелства, настъпили преди присъединяването на Румъния към Европейския съюз — Последници от присъединяването на Румъния за престъплението подпомагане на незаконната имиграция — Прилагане на правото на Съюза — Компетентност на Съда) 2

2016/С 441/03 Дело С-318/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 6 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Италия) — Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за строителство — Директива 2004/18/ЕО — Член 7, буква в) — Прагови стойности на обществените поръчки — Недостигнат праг — Оферти с необичайно ниски цени — Автоматично изключване — Възможност на възлагащия орган — Задължения на възлагащия орган, произтичащи от свободата на установяване, от свободното предоставяне на услуги и от общия принцип на недопускане на дискриминация — Поръчки, които могат да са от сигурен трансграничен интерес) 3

2016/C 441/04	Дело C-412/15: Решение на Съда (трети състав) от 5 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Hessisches Finanzgericht — Германия) — TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II — Hofgeismar (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Освобождавания за някои дейности от обществен интерес — Член 132, параграф 1, буква г) — Доставка на човешки органи, кръв и кърма — Обхват — Обработена и използвана за промишлени цели плазма от човешка кръв)	3
2016/C 441/05	Дело C-466/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 6 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Jean-Michel Adrien и др./Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Национални държавни служители, командироваани в институция или орган на Съюза — Пенсия за старост — Право на избор — Спиране или продължаване на осигуряването по националната пенсионна схема — Ограничаване на кумулирането на пенсията, придобита по националната пенсионна схема, с пенсията, придобита по пенсионната схема на Съюза)	4
2016/C 441/06	Дело C-572/15: Решение на Съда (седми състав) от 5 октомври 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Riigikohus — Естония) — F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ (Преюдициално запитване — Индустриална и търговска собственост — Патент — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 21, параграф 2 — Преходни разпоредби — Сертификат, издаден в съответствие с националното законодателство на държава членка преди присъединяването ѝ към Европейския съюз — Тълкуване на член 21, параграф 2 — Срок на действие на сертификата — Валидност на член 21, параграф 2 — Промени във вторичното право, произтичащи пряко от акта за присъединяване — Липса на компетентност на Съда)	5
2016/C 441/07	Дело C-576/15: Решение на Съда (седми състав) от 5 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Административен съд Велико Търново — България) — ЕТ „Мая Маринова“ /Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а) — Член 9, параграф 1 — Член 14, параграф 1 — Членове 73, 80 и 273 — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност — Данъчна измама — Нередности в счетоводната отчетност — Укриване на доставки и доходи — Определяне на данъчната основа)	5
2016/C 441/08	Дело C-583/15: Решение на Съда (десети състав) от 5 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Транспортна политика — Регламент (ЕО) № 1071/2009 — Автомобилен превозвач — Опростяване и административно сътрудничество — Член 16, параграфи 1 и 5 — Национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози — Взаимно свързване на националните електронни регистри)	6
2016/C 441/09	Дело C-23/16: Решение на Съда (десети състав) от 5 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 1071/2009 — Общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач — Член 16, параграфи 1 и 5 — Национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози — Липса на връзка с националните електронни регистри на другите държави членки)	7
2016/C 441/10	Дело C-472/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания), постъпило на 24 август 2016 г. — Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid и IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa	7
2016/C 441/11	Дело C-474/16: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Colmar (Франция), постъпило на 29 август 2016 г. — Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless	8
2016/C 441/12	Дело C-486/16: Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Испания), постъпило на 12 септември 2016 г. — Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez y Sandra Sánchez Triviño	9

2016/C 441/13	Дело C-491/16: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 14 септември 2016 г. — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, L. ^{da}	10
2016/C 441/14	Дело C-498/16: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 19 септември 2016 г. — Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited	10
2016/C 441/15	Дело C-505/16 P: Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. от Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 12 юли 2016 г. по дело T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych/Съвет на Европейския съюз	11
2016/C 441/16	Дело C-507/16: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 26 септември 2016 година — „Ентъртеймънт България Систем“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София	13
2016/C 441/17	Дело C-511/16: Иск, предявен на 29 септември 2016 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург	13

Общ съд

2016/C 441/18	Дело T-351/13: Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет (Дъмпинг — Внос на ръчни колички за палети и основните им части с произход от Китай — Окончателно антидъмпингово мито — Жалба за отмяна — Пряко засягане — Лично засягане — Допустимост — Определяне на нормалната стойност — Член 2, параграф 7, буква а) от Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Правило за по-ниското мито — Член 9, параграф 4 от Регламент № 1225/2009 — Задължение за мотивиране)	15
2016/C 441/19	Дело T-367/14: Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — August Storck/EUIPO — Chiquita Brands („Fruitfuls“) (Марка на Европейския Съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „Fruitfuls“ — Реално използване — Член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	15
2016/C 441/20	Дело T-418/14: Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Sina Bank/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на ядреното разпространение — Замразяване на средства — Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Промяна на исканията — Допустимост — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката — Адаптиране на действието на отмяната във времето)	16
2016/C 441/21	Дело T-824/14: Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Eveready Battery Company/EUIPO — Hussain др. (POWER EDGE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „POWER EDGE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „EDGE“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Реално използване на по-ранната марка — Член 15, параграф 1 и член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009)	17
2016/C 441/22	Дело T-56/15: Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/EUIPO (BRAUWELT) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „BRAUWELT“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 — Право на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)	18

2016/C 441/23	Дело T-776/15: Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Meissen Keramik/EUIPO („MEISSEN KERAMIK“) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MEISSEN KERAMIK“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	19
2016/C 441/24	Дело T-662/16: Жалба, подадена на 12 септември 2016 г. — Gall Pharma/EUIPO — Pfizer (Styriagra)	19
2016/C 441/25	Дело T-667/16 P: Жалба, подадена на 19 септември 2016 г. от Pieter De Meyer и други срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-113/15 Adriaen и др./Комисия	20
2016/C 441/26	Дело T-668/16 P: Жалба, подадена на 19 септември 2016 г. от HL срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-112/15, HL/Комисия	22
2016/C 441/27	Дело T-681/16: Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Henkel Electronic Materials (Belgium)/Комисия	23
2016/C 441/28	Дело T-682/16: Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Франция/Комисия	24
2016/C 441/29	Дело T-689/16: Жалба, подадена на 24 септември 2016 г. — PL/Комисия	25
2016/C 441/30	Дело T-691/16: Жалба, подадена на 26 септември 2016 г. — Elevation-Engenharia/Комисия	26
2016/C 441/31	Дело T-692/16: Жалба, подадена на 27 септември 2016 г. — CJ/ECDC	26
2016/C 441/32	Дело T-693/16 P: Жалба, подадена на 28 септември 2016 г. от HG срещу решението, постановено на 19 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-149/15, HG/Комисия	27
2016/C 441/33	Дело T-695/16 P: Жалба, подадена на 29 септември 2016 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-104/15, U (*)/Комисия	28
2016/C 441/34	Дело T-698/16: Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Trasta Komercbanka a.o./ЕЦБ	29
2016/C 441/35	Дело T-702/16 P: Жалба, подадена на 30 септември 2016 г. от José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-126/15, Barroso Truta и др./Съд	30
2016/C 441/36	Дело T-715/16: Жалба, подадена на 7 октомври 2016 г. — Rebagua/Комисия	31
2016/C 441/37	Дело T-717/16: Жалба, подадена на 4 октомври 2016 г. — Waldhausen/EUIPO (Изображение на силует на конска глава)	31
2016/C 441/38	Дело T-719/16: Жалба, подадена на 7 октомври 2016 г. — Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)	32
2016/C 441/39	Дело T-720/16: Жалба, подадена на 10 октомври 2016 г. — ARFEA/Комисия	32
2016/C 441/40	Дело T-724/16 P: Жалба, подадена на 12 октомври 2016 г. от Giorgio Cocchi и Nicola Falcione срещу определенията, постановено на 2 август 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-134/11, Cocchi и Falcione/Комисия	34

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 441/01)

Последна публикация

ОВ С 428, 21.11.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 419, 14.11.2016 г.

ОВ С 410, 7.11.2016 г.

ОВ С 402, 31.10.2016 г.

ОВ С 392, 24.10.2016 г.

ОВ С 383, 17.10.2016 г.

ОВ С 371, 10.10.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 6 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Campobasso — Италия) — Наказателно производство срещу Gianpaolo Paoletti и др.

(Дело C-218/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 6 ДЕС — Член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Принцип за обратно действие на по-благоприятния наказателен закон — Италиански граждани, организирали незаконното влизане на румънски граждани на италианска територия — Обстоятелства, настъпили преди присъединяването на Румъния към Европейския съюз — Последници от присъединяването на Румъния за престъплението подполагане на незаконната имиграция — Прилагане на правото на Съюза — Компетентност на Съда)

(2016/C 441/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Campobasso

Страни в главното производство

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Диспозитив

Член 6 ДЕС и член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че присъединяването на дадена държава към Съюза не е пречка друга държава членка да може да наложи наказателноправна санкция на лица, които преди посоченото присъединяване са извършили престъплението подполагане на незаконната имиграция на граждани на първата държава.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 6 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Италия) — Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano

(Дело C-318/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за строителство — Директива 2004/18/ЕО — Член 7, буква в) — Прагови стойности на обществените поръчки — Недостигнат праг — Оферти с необичайно ниски цени — Автоматично изключване — Възможност на възлагащия орган — Задължения на възлагащия орган, произтичащи от свободата на установяване, от свободното предоставяне на услуги и от общия принцип на недопускане на дискриминация — Поръчки, които могат да са от сигурен трансграничен интерес)

(2016/С 441/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tecnoedi Costruzioni Srl

Ответник: Comune di Fossano

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Регионален административен съд, Пиемонт, Италия) с акт от 29 април 2015 г., е недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 5 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Hessisches Finanzgericht — Германия) — TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II — Hofgeismar

(Дело C-412/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Освобождавания за някои дейности от обществен интерес — Член 132, параграф 1, буква г) — Доставка на човешки органи, кръв и кърма — Обхват — Обработена и използвана за промишлени цели плазма от човешка кръв)

(2016/С 441/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hessisches Finanzgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

Ответник: Finanzamt Kassel II — Hofgeismar

Диспозитив

Член 132, параграф 1, буква г) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че доставката на човешка кръв, която държавите членки са длъжни да освобождават съгласно тази разпоредба, не обхваща доставката на кръвна плазма, получена от човешка кръв, когато кръвната плазма е предназначена не пряко за терапевтични цели, а само за производството на лекарствени продукти.

(¹) ОВ С 398, 30.11.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 6 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Jean-Michel Adrien и др./Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Дело С-466/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Национални държавни служители, командировани в институция или орган на Съюза — Пенсия за старост — Право на избор — Спиране или продължаване на осигуряването по националната пенсионна схема — Ограничаване на културирането на пенсията, придобита по националната пенсионна схема, с пенсията, придобита по пенсионната схема на Съюза)

(2016/С 441/05)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Bouillaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

Ответници: Premier ministre (министър-председател), Ministre des finances et des comptes publics (министър на финансите и бюджета), Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (министър по въпросите на децентрализацията и държавната администрация)

Диспозитив

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която има за последица това, че национален държавен служител, командирован в институция или орган на Европейския съюз, който е избрал да продължи да се осигурява по националната пенсионна схема за срока на командироването си, губи изцяло или частично предимствата, произтичащи от осигуряването му по тази схема, ако работи в продължение на десет години за Съюза, което му дава право на пенсия по пенсионната схема на Съюза.

(¹) ОВ С 381, 16.11.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 5 октомври 2016 г. (преюдициално запитване, отправено от Riigikohus — Естония) — F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ

(Дело C-572/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Индуриална и търговска собственост — Патент — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 21, параграф 2 — Преходни разпоредби — Сертификат, издаден в съответствие с националното законодателство на държава членка преди присъединяването ѝ към Европейския съюз — Тълкуване на член 21, параграф 2 — Срок на действие на сертификата — Валидност на член 21, параграф 2 — Промени във вторичното право, произтичащи пряко от акта за присъединяване — Липса на компетентност на Съда)

(2016/C 441/06)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: F. Hoffmann-La Roche AG

Отговорник: Accord Healthcare OÜ

Диспозитив

- 1) Не е от компетентността на Съда на Европейския съюз да се произнася по валидността на член 21, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти, изменен с Акта относно условията за присъединяване на Република Хърватия и промените в Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.
- 2) Член 21, параграф 2 от Регламент № 469/2009, изменен, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага към отнасящия се до определен лекарствен продукт сертификат за допълнителна закрила, издаден от държава членка преди присъединяването ѝ към Европейския съюз. Доколкото за този лекарствен продукт в Европейското икономическо пространство има издадено разрешение за пускане на пазара отпреди издаването на такова разрешение в тази държава членка и евентуално отпреди присъединяването ѝ към Съюза, само първото посочено разрешение за пускане на пазара трябва да се взема предвид за целите на определянето на срока на действие на въпросния сертификат за допълнителна закрила.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (седми състав) от 5 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Административен съд Велико Търново — България) — ЕТ „Мая Маринова“/Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-576/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а) — Член 9, параграф 1 — Член 14, параграф 1 — Членове 73, 80 и 273 — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност — Данъчна измама — Нередности в счетоводната отчетност — Укриване на доставки и доходи — Определяне на данъчната основа)

(2016/C 441/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Велико Търново (България)

Страни в главното производство

Жалбоподател: ЕТ „Мая Маринова“

Отговорник: Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

Диспозитив

Член 2, параграф 1, буква а), член 9, параграф 1, член 14, параграф 1 и членове 73 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, по силата на която, когато в склада на данъчнозадълженото лице липсват стоки, които са му доставени, и свързаните с тях данъчни документи не са отразени в счетоводството на данъчнозадълженото лице, данъчната администрация може да презюмира, че данъчнозадълженото лице впоследствие е продало посочените стоки на трети лица, и да определи данъчната основа за продажбите на посочените стоки на базата на фактите, които са ѝ известни, в съответствие с правила, които не са предвидени в посочената директива. Запитващата юрисдикция следва обаче да се увери, че разпоредбите на тази национална правна уредба не надхвърлят необходимото за осигуряване на правилното събиране на данъка върху добавената стойност и за предотвратяване на измалките.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 5 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-583/15) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Транспортна политика — Регламент (ЕО) № 1071/2009 — Автомобилен превозвач — Опростяване и административно сътрудничество — Член 16, параграфи 1 и 5 — Национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози — Взаимно свързване на националните електронни регистри)

(2016/С 441/08)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux, M. M. Farrajota и P. Guerra e Andrade)

Отговорник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo и C. Guerra Santos)

Диспозитив

- 1) Като не е създадал национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози и следователно като не е въвела взаимното свързване с националните регистри на другите държави членки Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 16, параграфи 1 и 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г., стр. 29.

Решение на Съда (десети състав) от 5 октомври 2016 г. — Европейска комисия/Република Полша(Дело C-23/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 1071/2009 — Общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач — Член 16, параграфи 1 и 5 — Национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози — Липса на връзка с националните електронни регистри на другите държави членки)

(2016/C 441/09)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: J. Hottiaux)

Ответник: Република Полша (представител: В. Maјсзуна)

Диспозитив

- 1) Като не е създала национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози и не е установила връзка с националните електронни регистри на другите държави членки, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 16, параграфи 1 и 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 98, 14.3.2016 г.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Испания), постъпило на 24 август 2016 г. — Jorge Luїs Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid и IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

(Дело C-472/16)

(2016/C 441/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jorge Luїs Colino Sigüenza

Ответници: Ayuntamiento de Valladolid и IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се смята, че е налице прехвърляне за целите на Директива 2001/23/ЕО ⁽¹⁾, когато предприятието, на което е възложено управлението на общинско музикално училище и което е получило всички материални средства от съответната община (помещения, оборудване, класни стаи, движими вещи), наело е свой собствен персонал и предоставя услугите си за съответните учебни години, преустановява дейността си на 1 април 2013 г., два месеца преди края на учебната година, връщайки всички материални средства на общината, която не продължава дейността с оглед на довършването на учебната 2012/2013 г., а възлага поръчката на нов изпълнител, който възобновява дейността през септември 2013 г., в началото на новата учебна 2013/2014 г., като за целта общината предава на новия изпълнител необходимите материални средства, с които преди това е разполагал предишният изпълнител (помещения, оборудване, класни стаи, движими вещи)?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос и при описаните условия, при които неизпълнението на договорните задължения от страна на основното предприятие (общината) принуждава първия изпълнител да преустанови дейността си и да уволни целия си персонал, непосредствено след което основното предприятие предава материалните средства на втори изпълнител, който продължава същата дейност, трябва ли за целите на член 4, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО да се приеме, че уволнението на персонала е било извършено от първия изпълнител „по икономически, технически или организационни причини, които налагат промени в работната сила“, или причината е била „прехвърлянето на предприятието, стопанската дейност или част[...] от предприятието или стопанската дейност“, която причина е забранена от посочения член?
- 3) Ако отговорът на предходния въпрос е, че причината за уволнението е прехвърлянето и следователно тази причина противоречи на Директива 2001/23/ЕО, трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която поради обстоятелството, че съществува предходно влязло в сила съдебно решение относно колективното уволнение, постановено в производство, в което работникът или служителят не е могъл да участва като страна, но страни са били или са могли да бъдат синдикалните организации, представени в предприятието, и/или законните колективни представители на работниците и служителите, забранява на националните юрисдикции да се произнасят по съществуващото на твърденията на работник или служител, оспорил в индивидуално производство уволнението си, извършено в рамките на колективно уволнение, за да защити правата, произтичащи от прилагането на Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности и на Директива 98/59/ЕО⁽²⁾ на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения?

⁽¹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, 2001 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

⁽²⁾ ОВ L 225, 1998 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Colmar (Франция), постъпило на 29 август 2016 г. —
Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless**

(Дело C-474/16)

(2016/C 441/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Colmar

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Преюдициален въпрос

Има ли обвързващо действие атестация А1, издадена на предприятие за временна работа — съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност⁽¹⁾ — от институцията, определена от държавата членка, чието социалноосигурително законодателство остава приложимо за положението на заетото лице, от една страна, за институциите и органите на приемашата държава, и от друга страна — за юрисдикциите на същата държава членка, когато се установи, че условията на работа на заетото лице явно не попадат в материалноправния обхват на специалните правила по член 12, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004?

⁽¹⁾ ОВ L 284, стр. 1.

Преюдициално запитване от **Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Испания)**, постъпило на
12 септември 2016 г. — **Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez y Sandra Sánchez Triviño**

(Дело C-486/16)

(2016/C 441/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Страни в главното производство

Молител: Bankia S.A.

Ответник: Alfredo Sánchez Martínez y Sandra Sánchez Triviño

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, при преценката на неравноправния характер на клауза за предсрочна изискуемост като съдържащата се в спорния договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, да се вземат предвид не само съществуващите към датата на сключване на договора обстоятелства, но и същевеният характер на неизпълнението от страна на потребителя след сключването на договора?
- 2) Противоречи ли на принципа на ефективност, установен в член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, допускането на принудително изпълнение, основано на клауза за предсрочна изискуемост, която е обявена за неравноправна с окончателен съдебен акт, постановен в предходно производство за принудително изпълнение върху ипотекиран имот, проведено между същите страни и на основание същия договор за ипотечен кредит, дори когато този предходен съдебен акт не се ползва във вътрешния правен ред с позитивното действие на материалната сила на пресъдено нещо, но в споменатото вътрешно право е предвидена невъзможността да бъде образувано ново производство за принудително изпълнение въз основа на същото изпълнително основание?
- 3) В контекста на производство за принудително изпълнение върху ипотекиран имот, в което първоинстанционният съд е отказал да допусне принудителното изпълнение, тъй като същото се основава на клауза за предсрочна изискуемост, обявена за неравноправна в друго, предходно производство за принудително изпълнение със същото изпълнително основание и проведено между същите страни, който отказ за допускане на принудителното изпълнение въззивната инстанция е отменила и е върнала делото на първата инстанция за допускане на принудително изпълнение, противоречи ли на принципа на ефективност, установен в член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, обвързването на първоинстанционния съд с постановеното от въззивната инстанция или вътрешното право следва да се тълкува в смисъл, че първоинстанционният съд не е обвързан с постановеното от втората инстанция при условие, че вече съществува предходен окончателен съдебен акт, с който клаузата за предсрочна изискуемост, на която се основава производството за принудително изпълнение, е обявена за недействителна, поради което в случая искането за принудително изпълнение отново следва да бъде обявено за недопустимо?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 14 септември 2016 г. — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, L.^{da}

(Дело C-491/16)

(2016/C 441/13)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Ответник: Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, L.^{da}

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли оперативната програма за развитие на селските райони (програма AGRO) да се счита за „многогодишна програма“ за целите на член 14 от Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. ⁽¹⁾ (отменен с член 107 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. ⁽²⁾ освен по отношение на хипотезите по член 105, параграф 1)?
- 2) Трябва ли програмата AGRO да се счита за „многогодишна програма“ за целите на член 3, параграф 1, втора алинея, второ изречение от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. ⁽³⁾ относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности, според което „[в] случай на многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена“?
- 3) Ако програмата AGRO трябва да се счита за „многогодишна програма“ за целите на член 3, параграф 1, втора алинея, второ изречение от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95
 - прилага ли се за давността за процедурите по този регламент четиригодишният срок по член 3, параграф 1 от него,
 - ако четиригодишният срок изтича преди прекратяване на програмата, или
 - с оглед на предвиденото в член 3, параграф 1, втора алинея, второ изречение от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 погасителната давност изтича в по-късен момент, съвпадащ с датата, на която „[многогодишната] програма[...] изрично [...] бъде прекратена“?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. относно определянето на общи разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, 1999 г.).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ 2006 г., L 210, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 64 и поправки в ОВ 2008 г., L 301, стр. 40 и ОВ 2015 г., L 302, стр. 112).

⁽³⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 19 септември 2016 г. — Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited

(Дело C-498/16)

(2016/C 441/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Maximilian Schrems

Ответник: Facebook Ireland Limited

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 15 от Регламент (ЕО) № 44/2001⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че „потребител“ по смисъла на тази разпоредба губи това качество, когато след сравнително дълго ползване на личен профил във Фейсбук във връзка с реализирането на правата си това лице публикува книги, чете лекции в някои случаи и срещу заплащане, управлява интернет сайтове, събира дарения за реализирането на правата и многобройни потребители му преотстъпват правата си срещу уверението, че той ще сподели с тях евентуално спечеленото, след приспадане на процесуалните разноски?

Трябва ли член 16 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че потребител в дадена държава членка може едновременно със собствените си права, произтичащи от потребителска сделка, да предяви в съда по местоживеенето на ищеца и права със същата цел на други потребители с местоживеене

а) в същата държава членка,

б) в друга държава членка или

в) в трета страна

ако правата на тези лица, произтичащи от потребителски сделки със същия ответник в същия правен контекст, са му прехвърлени и ако сделката по прехвърляне не попада в обхвата на професионална или търговска дейност на ищеца, а служи за общото реализиране на правата?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. от Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 12 юли 2016 г. по дело T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych (представител: T. Beazley QC)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени определението на Общия съд (девети състав) от 12 юли 2016 г. по дело T-347/14 в частта му, посочена в точки 6 и 7 от жалбата, а именно:

— точки 2 и 4 от диспозитива на това определение,

— точка 3 от диспозитива на определението на Общия съд (девети състав) от 12 юли 2016 г. по дело T-347/14, доколкото в посочената точка 3 Общият съд осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати само направените от жалбоподателя съдебни разноски, но не и разноските на починалия,

- да върне делото на Общия съд за провеждане на съдебно заседание и за произнасяне, или при условията на евентуалност:
 - да уважи исканията на жалбоподателя в производството пред Общия съд в частта му, посочена в точки 6 и 7 от жалбата, а именно да отмени Решение (ОВППС) 2015/143 ⁽¹⁾ на Съвета от 29 януари 2015 г. за изменение на Решение 2014/119, Регламент (ЕС) 2015/138 ⁽²⁾ на Съвета от 29 януари 2015 г. за изменение на Регламент № 208/2014, Решение (ОВППС) 2015/364 ⁽³⁾ на Съвета от 5 март 2015 г. и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 ⁽⁴⁾ от 5 март 2015 г. за прилагане на Регламент № 208/2014, доколкото тези актове се отнасят до Viktor Viktorovych Yankovych и
 - ако Съдът счете, че Общият съд все още не е направил това, да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски и разноските на починалия с оглед на изложените в жалбата искания за отмяна,
 - да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати наред с направените от жалбоподателя съдебни разноски и разноските на починалия във връзка с искането за отмяна в изявлението за изменение на жалбата,
- във всички случаи да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебни разноски в производството по обжалване пред Съда.

Основания и основни доводи

Първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел в точки 84, 89 и 92 от обжалваното определение, че изявлението за изменение на жалбата е недопустимо, тъй като е подадено от името на починалия след смъртта му. Неправилно е изводът на Общия съд, че при обстоятелствата в случая допустимостта на изявлението за изменение на жалбата трябва да се преценява единствено с оглед на положението към момента на подаването на това изявление. Напротив, допустимостта на изявлението за изменение на жалбата е трябвало да се прецени цялостно по отношение на всички обстоятелства в случая.

Второ, дори да е правилен изводът на Общия съд, че допустимостта на изявлението за изменение на жалбата трябва да се преценява единствено с оглед на положението към момента на подаването на това изявление, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че по същество изявлението за изменение на жалбата не е представено от името на жалбоподателя. Разгледано в контекста на останалите документи, представени пред Общия съд, изявлението за изменение на жалбата ясно сочи, че е подадено за починалия от името на жалбоподателя *de facto* като негов правоприемник и наследник. Така изявлението за изменение на жалбата е допустимо с оглед на фактическото положение към момента на подаването му. Като достига до противния извод Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, изопачавайки представените пред него доказателства.

Трето, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не е направил разграничение между i) допустимостта на изявлението за изменение на жалбата и ii) допустимостта на втората жалба за отмяна. Общият съд: 1) неправилно не е отчел факта, че е допуснал спиране на делото във връзка с изявлението за изменение на жалбата; 2) неправилно е приел, че допустимостта на изявлението за изменение на жалбата трябва да се преценява единствено с оглед на положението към момента на подаването на това изявление; 3) неправилно не е взел предвид факта, че по украинското наследство право правоприемникът се определя шест месеца след смъртта, но с обратно действие, и 4) вследствие на това неправилно и напълно необосновано е лишил жалбоподателя от правно средство за обжалване на актовете от 2015 г. в качеството му на правоприемник или наследник.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2015/143 на Съвета от 29 януари 2015 г. за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 24, стр. 16).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/138 на Съвета от 29 януари 2015 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 24, стр. 1).

⁽³⁾ Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 г. за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 62, стр. 25).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 г. за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 62, стр. 1).

**Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на
26 септември 2016 година — „Ентъртеймънт България Систем“ ЕООД/Директор на Дирекция
„Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София**

(Дело C-507/16)

(2016/C 441/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Ентъртеймънт България Систем“ ЕООД

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София

Преюдициални въпроси

- 1/ Разпоредбата на чл.214 от Директива 2006/112⁽¹⁾ трябва ли да се тълкува в смисъл, че в контекста на правото на приспадане придава различна тежест на хипотезите за идентификация по ДДС, респективно, допуска ли държавите членки да придават различна тежест на хипотезите на идентификация, както в случая с разпоредбите на чл.97а и чл.70, ал.4 от ЗДДС?
- 2/ Следва ли разпоредбите на чл.168 буква а) и чл.169 буква а) от Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че лице, идентифицирано по реда на чл.214, ал.1, буква д) от Директивата няма право да приспадне начисления от него ДДС за получени доставки на услуги, извършени от данъчнозадължени лица от други държави членки, при положение че използва същите тези доставки за извършване на доставки на услуги в други държави членки и са изпълнени останалите материалноправни и процесуалноправни изисквания за упражняване на правото на приспадане?
- 3/ Разпоредбите на чл.168 буква а) и чл.169 буква а) от Директива 2006/112 следва ли да се тълкуват в смисъл, че допускат национална разпоредба като чл.70, ал.4 от ЗДДС, съгласно която при никакви обстоятелства не възниква право на приспадане на данъчен кредит за лице, идентифицирано за целите на ДДС на основание чл.214, ал.1, букви г) или д), а не на основание чл.214, ал.1, буква а) от Директивата?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 29 септември 2016 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-511/16)

(2016/C 441/17)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek, G. von Rintelen)

Отговорник: Велико херцогство Люксембург

Искания на ищеца

- да се приеме за установено, че като не е приело най-късно до 1 юни 2015 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2014/27/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за изменение на директиви 92/58/ЕИО, 92/85/ЕИО, 94/33/ЕО, 98/24/ЕО на Съвета и на Директива 2004/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, за да се приведат в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, или най-малкото като не е уведомило Комисията за тях, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 6, параграф 1 от посочената директива,
- в съответствие с член 260, параграф 3 ДФЕС да се наложи Великото херцогство Люксембург периодична имуществена санкция в размер на 8 710 EUR на ден, считано от постановяване на решението на Съда по настоящото дела, за неизпълнение на задължението да съобщи мерките за транспониране на Директива 2014/27/ЕС,
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 1 юни 2015 г.

Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задължението си да съобщи мерки за транспониране в предвидения в член 6, параграф 1 от Директива 2014/27/ЕС срок за транспониране.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет

(Дело T-351/13) ⁽¹⁾

(Дълпинг — Внос на ръчни колички за палети и основните им части с произход от Китай — Окончателно антидълпингово мито — Жалба за отмяна — Пряко засягане — Лично засягане — Допустимост — Определяне на нормалната стойност — Член 2, параграф 7, буква а) от Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Правило за по-ниското мито — Член 9, параграф 4 от Регламент № 1225/2009 — Задължение за мотивиране)

(2016/C 441/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Сужу, Китай) и Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Родинг, Германия) (представители: K. Neuhaus, H.-J. Freund и B. Ecker avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Voelaert и B. Driessen, подпомагани от B. O'Connor, solicitor и S. Gubel, avocat)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: M. França и T. Maxian Rusche)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 372/2013 на Съвета от 22 април 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1008/2011 за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на ръчни колички за палети и основните им части с произход от Китайската народна република след частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 112, 2013 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd и Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 252, 31.8.2013 г.

Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — August Storck/EUIPO — Chiquita Brands („Fruitfuls“)

(Дело T-367/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „Fruitfuls“ — Реално използване — Член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 441/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: August Storck KG (Берлин, Германия) (представители: I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert и T. Reher, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално А. Poch, впоследствие G. Schneider и D. Gája, и накрая D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Chiquita Brands LLC (Шарлот, Северна Каролина, САЩ) (представител: L. Bakers, avocat)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на пети апелативен състав на EUIPO от 27 март 2014 г. (преписка R 1580/2013-5) относно производство по отмяна между Chiquita Brands и August Storck.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 27 март 2014 г. (преписка R 1580/2013-5), доколкото с него се потвърждава решението на отдела по отмяна, обявяващо отмяната на оспорената марка що се отнася до „захарни изделия“, включени в клас 30 по списъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася собствените си съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 261, 11.8.2014 г.

Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Sina Bank/Съвет

(Дело T-418/14) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на ядреното разпространение — Запраздяване на средства — Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Промяна на исканията — Допустимост — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката — Адаптиране на действието на отмяната във времето)

(2016/C 441/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sina Bank (Техеран, Иран) (представители: . Mettetal и C. Wucher-North, адвокати)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз (представители: B. Driessen и Д. Гичева)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решението на Съвета — в редакцията му съгласно Известието от 15 март 2014 година на вниманието на лицата и образуванията, които са обект на ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и в Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ С 77, 2014 г., стр. 1) — да остави в сила включването на името на жалбоподателя в списъка по приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 2010 г., стр. 39), изменено с Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 г. (ОВ L 281, 2010 г., стр. 81), и по приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета

от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1), и от друга страна, на Решение 2014/776/ОВППС на Съвета от 7 ноември 2014 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 325, 2014 г., стр. 19), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1202/2014 на Съвета от 7 ноември 2014 година за изпълнение на Регламент № 267/2012 (ОВ L 325, 2014 г., стр. 3), на Решение (ОВППС) 2015/1008 на Съвета от 25 юни 2015 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 161, 2015 г., стр. 19) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1001 на Съвета от 25 юни 2015 година за изпълнение на Регламент № 267/2012 (ОВ L 161, 2015 г., стр. 1) в частта, в която тези актове оставят в сила включването на името на жалбоподателя в списъка по приложение II към Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, и по приложение IX към Регламент № 267/2012

Диспозитив

- 1) *Отменя решението на Съвета на Европейския съюз — в редакцията му съгласно Известието от 15 март 2014 година на вниманието на лицата и образуванията, които са обект на ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и в Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Иран — да остави в сила включването на името на Sina Bank в списъка по приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС, изменено с Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година, и по приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010.*
- 2) *Отменя Решение 2014/776/ОВППС на Съвета от 7 ноември 2014 година за изменение на Решение 2010/413, Регламент за изпълнение (ЕС) № 1202/2014 на Съвета от 7 ноември 2014 година за изпълнение на Регламент № 267/2012, Решение (ОВППС) 2015/1008 на Съвета от 25 юни 2015 година за изменение на Решение 2010/413 и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1001 на Съвета от 25 юни 2015 година за изпълнение на Регламент № 267/2012 в частта, в която тези актове оставят в сила включването на името на Sina Bank в списъка по приложение II към Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, и по приложение IX към Регламент № 267/2012.*
- 3) *Запазва действието на Решение 2015/1008 по отношение на Sina Bank от датата на влизането му в сила до датата на изтичане на срока за обжалване на настоящото съдебно решение по член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, или, ако в този срок е подадена жалба срещу настоящото съдебно решение — до датата на отхвърлянето на тази жалба.*
- 4) *Осъжда Съвета да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 282, 25.8.2014 г.

**Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Eveready Battery Company/EUIPO — Hussain др.
(POWER EDGE)**

(Дело T-824/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „POWER EDGE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „EDGE“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Реално използване на по-ранната марка — Член 15, параграф 1 и член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009)

(2016/C 441/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Мисури, САЩ) (представител: N. Hebeis, lawyer)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Garrido Otaola и M. Fischer)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain и Zahra Hussain (Лийдс, САЩ) (представител: S. Malynicz, QC)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2014 г. (преписка R 38/2014-2), постановено в производство по възражение със страни Eveready Battery Company, от една страна, и г-да и г-жи Hussain, от друга страна.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Eveready Battery Company, Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/EUIPO (BRAUWELT)

(Дело T-56/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „BRAUWELT“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009 — Право на изслушване — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)

(2016/C 441/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Нюрнберг, Германия) (представител: M. Höfler, адвокат)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2014 г. (преписка R 1121/2014-4) относно регистрацията на словния знак „BRAUWELT“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Raimund Schmitt Verpackungsgesellschaft mbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 18 октомври 2016 г. — Meissen Keramik/EUIPO („MEISSEN KERAMIK“)

(Дело T-776/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MEISSEN KERAMIK“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 441/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Meissen Keramik GmbH (Майсен, Германия) (представители: M. Vohwinkel и M. Bagh, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek и A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 28 октомври 2015 г. (преписка R 531/2015-1) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „MEISSEN KERAMIK“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Meissen Keramik GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 78, 29.2.2016 г.

Жалба, подадена на 12 септември 2016 г. — Gall Pharma/EUIPO — Pfizer (Styriagra)

(Дело T-662/16)

(2016/C 441/24)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Gall Pharma GmbH (Юденбург, Австрия) (представители: D. Reichelt и L. Figura, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pfizer Inc. (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: марка на Европейския съюз „Stygiagra“ — марка на Европейския съюз № 12 161 469

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 13 юни 2016 г. по преписка R 724/2015-5.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- след като отмени обжалваното решение, да отхвърли възражението № 002286568 срещу марка на Съюза № 000233890;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 19 септември 2016 г. от Pieter De Meyer и други срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-113/15 Adriaen и др./Комисия

(Дело T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pieter De Meyer (Брюксел, Белгия) и 8 други лица (представител: R. Rata, lawyer)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 20 юли 2016 г. по дело F-113/15,
- да отмени решението на органа по назначаването на Европейската комисия от 14 ноември 2014 г., издадено посредством административно известие № 41-2014, с което се установява списъкът на длъжностните лица, повишени в рамките на процедурата за повишаване за 2014 г., доколкото имената на жалбоподателите не са включени в този списък,
- да осъди Европейската комисия да понесе направените от нея разноски и да заплати разноските, направени от жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите излагат три основания в подкрепа на жалбата си.

1. В рамките на първото основание се изтъкват допуснати грешки при прилагането на правото при отхвърлянето по същество на първото изтъкнато от жалбоподателите правно основание. Жалбоподателите твърдят, че Съдът на публичната служба е допуснал четири основни грешки във връзка с първото посочено от тях правно основание:
 - първо, в нарушение на приложимата съдебна практика Съдът на публичната служба установил, че не е необходимо да разгледа законосъобразността на действията на органа по назначаването, ако посоченият орган заяви, че е изпълнил своите правни задължения,
 - второ, Съдът на публичната служба неправилно не е допуснал като доказателство доклада на Съвместния надзорен комитет и не е взел надлежно предвид доказаната несъпоставимост, установена в източниците на информация, използвани от органа по назначаване;
 - трето, Съдът на публичната служба неправилно и необосновано не е взел предвид наличието на изтъкнатия от жалбоподателите довод и на посоченото от тях доказателство във връзка с математическия метод на оценка на използваната от органа по назначаването методика за словесно оценяване, както и цялата втора част от изтъкнатото от тях първо правно основание,
 - четвърто, Съдът на публичната служба неправилно допуснал, че липсата на ефективна оценка на сравнителните заслуги не може да доведе до отмяна на решението относно повишението.
2. В рамките на второто основание жалбоподателите твърдят, че Съдът на публичната служба допуснал грешка при прилагането на правото по отношение на посоченото от тях второ правно основание:
 - първо, посредством произволното ограничаване на обхвата и на приложимостта на член 25 от Правилника за длъжностните лица, както и на основните права на жалбоподателите съгласно правото на Съюза, по начин, който не е съвместим с волята на законодателя на Съюза, и
 - второ, като отхвърлил по същество изтъкнатото от жалбоподателите второ правно основание въз основа на явно неправилни съображения.
3. В рамките на третото основание се изтъква неизвършването на независим и ефективен съдебен контрол, което довело до нарушаване на правото на жалбоподателите на ефективни средства за правна защита, като жалбоподателите твърдят, че:
 - първо, в подготвителния доклад съдията докладчик е направил неуместни изявления, които сочат за наличието на субективни пристрастия и които предрешили резултата от разглеждането на изтъкнатите от жалбоподателите правни основания;
 - второ, председателят на Съда на публичната служба не направил отвод на съдията и не е разпределил делото на друг състав, макар да е признал, че оспорените неуместни изявления са били копирани и вмъкнати от друго дело, в което участват други жалбоподатели,
 - трето, Съдът на публичната служба избирателно не зачел и отхвърлил съществени доводи и доказателства, без да ги вземе предвид или да ги разгледа. В заключение жалбоподателите считат, че правото им на ефективни средства за правна защита е било нарушено от Съда на публичната служба, тъй като той не е извършил безпристрастен и ефективен съдебен контрол.

Жалба, подадена на 19 септември 2016 г. от HL срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-112/15, HL/Комисия

(Дело T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: HL (Брюксел, Белгия) (представител: R. Rata, lawyer)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 20 юли 2016 г. по дело F-112/15,
- да отмени решението на органа по назначаването на Европейската комисия от 14 ноември 2014 г., издадено посредством административно известие № 41-2014, с което се установява списъкът на длъжностните лица, повишени в рамките на процедурата за повишаване за 2014 г., доколкото името на жалбоподателя не е включено в този списък,
- да осъди Европейската комисия да понесе направените от нея разноски и да заплати разноските, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата си.

1. В рамките на първото основание се изтъкват допуснати грешки при прилагането на правото при отхвърлянето по същество на първото изтъкнато от жалбоподателя правно основание. Жалбоподателят твърди, че Съдът на публичната служба е допуснал четири основни грешки във връзка с първото посочено от него правно основание:
 - първо, в нарушение на приложимата съдебна практика Съдът на публичната служба установил, че не е необходимо да разгледа законосъобразността на действията на органа по назначаването, ако посоченият орган заяви, че е изпълнил своите правни задължения,
 - второ, Съдът на публичната служба неправилно не е допуснал като доказателство доклада на Съвместния надзорен комитет и не е взел надлежно предвид доказаната несъпоставимост, установена в източниците на информация, използвани от органа по назначаване;
 - трето, Съдът на публичната служба неправилно и необосновано не е взел предвид наличието на изтъкнатия от жалбоподателя довод и на посоченото от него доказателство във връзка с математическия метод на оценка на използваната от органа по назначаването методика за словесно оценяване, както и цялата втора част от изтъкнатото от него първо правно основание,
 - четвърто, Съдът на публичната служба неправилно допуснал, че липсата на ефективна оценка на сравнителните заслуги не може да доведе до отмяна на решението относно повишението.
2. В рамките на второто основание жалбоподателят твърди, че Съдът на публичната служба допуснал грешка при прилагането на правото по отношение на посоченото от него второ правно основание:
 - първо, посредством произволното ограничаване на обхвата и на приложимостта на член 25 от Правилника за длъжностните лица, както и на основните права на жалбоподателя съгласно правото на Съюза, по начин, който не е съвместим с волята на законодателя на Съюза, и

- второ, като отхвърлил по същество изтъкнатото от жалбоподателя второ правно основание въз основа на явно неправилни съображения.
3. В рамките на третото основание се изтъква неизвършването на независим и ефективен съдебен контрол, което довело до нарушаване на правото на жалбоподателя на ефективни средства за правна защита, като жалбоподателят твърди, че:
- първо, в подготовителния доклад съдията докладчик е направил неуместни изявления, които сочат за наличието на субективни пристрастия и които предрешили резултата от разглеждането на изтъкнатите от жалбоподателя правни основания;
 - второ, председателят на Съда на публичната служба не направил отвод на съдията и не е разпределил делото на друг състав, макар да е признал, че оспорените неуместни изявления са били копирани и вмъкнати от друго дело, в което участват други жалбоподатели,
 - трето, Съдът на публичната служба избирателно не зачел и отхвърлил съществени доводи и доказателства, без да ги вземе предвид или да ги разгледа. В заключение жалбоподателят счита, че правото му на ефективни средства за правна защита е било нарушено от Съда на публичната служба, тъй като той не е извършил безпристрастен и ефективен съдебен контрол.

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Henkel Electronic Materials (Belgium)/Комисия

(Дело T-681/16)

(2016/C 441/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Белгия) (представители: N. Reypens, C. Docclo и T. Verstraeten, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да съедини, поради връзката между тях, настоящото дело и дело T-131/16 за целите на устната фаза на производството и постановяването на съдебното решение;
- да допусне и приеме изложените в настоящата жалба основания за отмяна;
- да отмени членове 1 и 2 от спорното решение ⁽¹⁾;
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от спорното решение, доколкото не въвежда преходни мерки;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е за явна грешка в преценката при установяване на правните актове, предвиждащи предполагаемата държавна помощ, и грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на член 1, буква г) от Регламент № 2015/1589 ⁽²⁾.

2. Второто основание е за фактическа грешка при описанието на референтната система, явна грешка в преценката при анализа на тази система и грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 1, буква а) от Регламент № 2015/1589.
3. Третото основание е за грешка при преценката за наличие на икономическо предимство, грешка при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 1, буква а) от Регламент № 2015/1589.
4. Четвъртото основание е за грешка при преценката за наличие на избирателния характер, необходим за да може спорната схема да се окачестви като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и член 1, буква а) от Регламент № 2015/1589, и грешка при преценката, допусната при анализа на механизмите на спорната схема.
5. Петото основание е за грешка в преценката, допусната при анализа на обосновката на условията, при които се прилага спорната схема.
6. Шестото основание е за грешка в преценката, допусната при оценяването на предполагаемото предимство, произтичащо от спорната схема, и липса на прецизност при разглеждането на тази схема.
7. Седмото основание е за нарушение на оправданите правни очаквания за данъкоплатците и на правната сигурност.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/1699 на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия (нотифицирано под номер C(2015) 9837) (ОВ L 260, 2016 г., стр. 61).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Франция/Комисия

(Дело T-682/16)

(2016/C 441/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: F. Alabrune, D. Colas и D. Segoin)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение на Комисията C(2016) 4287 окончателен от 12 юли 2016 г., нотифицирано на 13 юли 2016 г., с което се спират месечните плащания за Франция по Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание — нарушение на член 41, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549). Това основание се състои от две части:
 - първа част: френските органи приложили напълно посочения в обжалваното решение план за действие с ясни показатели за напредък, изготвени след консултации с Комисията,

— втора част: обжалваното решение се основавало на фактори, които не били предвидени в плана за действие.

2. Второ основание — нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 24 септември 2016 г. — PL/Комисия

(Дело T-689/16)

(2016/C 441/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: PL (Брюксел, Белгия) (представители: J.-N. Louis и N. de Montigny, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 22 декември 2015 г. на началника на отдел DG HR.B4 „Управление на кариерата и работата“ да не изпълни решението на СПС от 15 април 2015 г. и да потвърди решението, изпълнено преди повече от 3 години, за преназначаване на жалбоподателя от длъжността му в делегацията на Европейския съюз на Западния бряг и ивицата Газа в Източен Ерусалим на длъжност в генерална дирекция „Мобилност и транспорт“ (MOVE) в Брюксел в интерес на службата и със задна дата, считано от 1 януари 2013 г.,
- да отмени мълчаливия отказ от 20 август 2015 г. по направеното от жалбоподателя чрез неговия представител искане да бъде уведомен за мерките, приети от Комисията в изпълнение на решението на СПС от 15 април 2015 г. по дело F-96/13,
- да осъди Комисията да заплати на жалбоподателя обезщетение от 250 000 EUR за претърпените имуществени и неимуществени вреди,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание — нарушение на член 266 ДФЕС, доколкото обжалваните решения са в разрез с диспозитива на решението на Съда на публичната служба (СПС) от 15 април 2015 г. по дело F-96/13 с оглед на мотивите му, които обосновават постановеното в диспозитива в смисъл, че са абсолютно необходими за определяне на точния му смисъл.
 - Според жалбоподателя съгласно член 266 ДФЕС Комисията трябва да следи за това актът, заместващ отменения акт, да не съдържа същите пороци като установените в съдебното решение за отмяна, както е в настоящия случай.
 2. Второ основание — заобикаляне на процедурата, доколкото с обжалваните решения не се изпълнява надлежно, добросъвестно и стриктно постановеното от СПС решение за отмяна и те са приети само с цел да бъде придадена привидна законосъобразност на решение, което макар и отменено, е изпълнено преди повече от три години.
 3. Трето основание — нарушение на член 22а от Правилника за длъжностните лица.
-

Жалба, подадена на 26 септември 2016 г. — Elevation-Engenharia/Комисия

(Дело T-691/16)

(2016/C 441/30)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: Elevation-Engenharia SA (Амадора, Португалия) (представители: A. Pinto Cardoso и L. Fuzeta da Ponte, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи изцяло жалбата и като последица да отмени приетите от ответника решения, които съдържат дебитни известия, получени от жалбоподателя с извършено на 3 август 2015 г. уведомление,
- да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски, на които трябва да се направи оценка.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание — липса на компетентност. Ответникът не разполага с компетентност и с необходимите правомощия за приемането на актовете, чиято отмяна се иска.
2. Второ основание — съществено процесуално нарушение. Оспорените известия съдържат имплицитно или мълчаливо изложени мотиви, формулирани са неясно и не са в съответствие с правото на Съюза.
3. Трето основание — нарушение на Договора и на разпоредбите за неговото прилагане.

Жалба, подадена на 27 септември 2016 г. — CJ/ECDC

(Дело T-692/16)

(2016/C 441/31)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: CJ (Agius Stefanos, Гърция) (представител: V. Koliass, lawyer)

Ответник: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и вследствие на това да осъди ECDC да му изплати всички възнаграждения, които жалбоподателят би получил за периода от 1 май 2012 г. до 31 декември 2014 г., ако бе продължил да е на служба в ECDC, и които при липса на уточнения от страна на ECDC жалбоподателят оценява временно на сума в размер на 140 000 EUR, както и законната лихва върху същата;
- да осъди ECDC да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 13 000 EUR;
- да осъди ECDC да понесе собствените си съдебни разноски по производството, както и тези, направени от него.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание, с което се твърди, че ECDC е нарушил член 266 ДФЕС, като е приложил неправилно решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз по съединени дела F-159/12 и F-161/12, CJ/ECDC, и в частност, че
 - поради необратима промяна в съществени обстоятелства ECDC неправилно е придал обратно действие на обжалваното решение;
 - ECDC е нарушил принципа на пропорционалност, тъй като обжалваното решение не е било нито целесъобразно, нито необходимо за постигането на целта, преследвана с отмененото уволнение от 2012 г.;
 - ECDC е допуснал явна грешка в преценката, като не е обърнал внимание на измамата при назначаването на началника на правната служба на ECDC;
 - ECDC е нарушил член 22а, параграф 3 от Правилника за длъжностните лица, като е уволнил жалбоподателя в отговор на съобщаването от негова страна, *in tempore non suspecto* малко преди уволнението му, на факти, които повдигат подозрение за финансови злоупотреби в ECDC.
2. Второ основание, с което се претендира парично обезщетение за неимуществени вреди, причинени от нарушението от ECDC на член 266 ДФЕС и от изявлението, че жалбоподателят се е стремил да насърчава непотизма.

Жалба, подадена на 28 септември 2016 г. от HG срещу решението, постановено на 19 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-149/15, HG/Комисия

(Дело T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: HG (Брюксел, Белгия) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 19 юли 2016 г. по дело F-149/15,
- с оглед на това да уважи исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство и оттук
 - да отмени решение CMS 13-005 на тристранния орган по назначаването, доколкото предвижда спиране на повишаването в стъпка за срок от 18 месеца и заплащане на обезщетение за вреда, определено с решението в размер на 108 596,35 EUR,
 - доколкото е необходимо да отмени отхвърлителното решение по жалбата на жалбоподателя по административен ред,
 - при условията на евентуалност да намали финансовата санкция, съдържаща се в решение CMS 13-005,
 - да осъди ответника да заплати обезщетение за неимуществената вреда за накърнената репутация на жалбоподателя, оценено на 20 000 EUR,

- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски в производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание се отнася до финансовата отговорност на жалбоподателя и е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, доколкото Съдът на публичната служба (СПС) не се е произнесъл по едно от оплакванията на жалбоподателя, свързано с нарушение на принципа на пропорционалност. Освен това той допуснал няколко грешки при прилагане на правото и изопачил доказателствата по преписката.
2. Второто основание е изведено от процесуални нарушения, свързани с подготвителните актове по приемането на спорното решение и от нарушение на правото на защита на жалбоподателя, както и от нарушение на задължението за мотивиране и грешки при прилагане на правото, допуснати от СПС.
3. Третото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране от страна на Комисията и СПС.
4. Четвъртото основание е изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, допуснати от СПС що се отнася до първото оплакване спрямо жалбоподателя. Освен това СПС не изпълнил задължението си за мотивиране.

Жалба, подадена на 29 септември 2016 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-104/15, U (*)/Комисия

(Дело T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A.-C. Simon, F. Simonetti и G. Gattinara)

Други страни в производството: U (*) и Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба от 20 юли 2016 г., постановено по дело F-104/15, U (*)/Комисия;
- що се отнася до производството пред първата инстанция, доколкото Общият съд счете, че състоянието на делото позволява да се постанови окончателно решение, да отхвърли жалбата като неоснователна и да осъди жалбоподателя в производството пред първата инстанция да заплати съдебните разноски;
- що се отнася до производството по обжалване, да постанови всяка страна да понесе собствените си съдебни разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание, изведено от грешка в правото, от нарушение на задължението за мотивиране, както и от нарушение на забраната за произнасяне *ultra petita*, що се отнася до точки 53—56, 60, 75—78, от обжалваното съдебно решение.

(*) Информацията е заличена в съответствие с правната рамка относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни.

2. Второто основание, изведено от множество грешки в правото при тълкуването на член 20 от приложение VIII към Правилника на длъжностните лица, що се отнася до точки 31, 57—60, 61—65, първо изречение, от обжалваното съдебно решение.
3. Третото основание, изведено от множество грешки в правото и от нарушение на задължението за мотивиране, що се отнася до точки 65, 67—79 от обжалваното съдебно решение.

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. — Trasta Komercbanka a.o./ЕЦБ

(Дело T-698/16)

(2016/C 441/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Trasta Komercbanka AS (Рига, Латвия) и 6 други (представители: O. Behrends, L. Feddern и M. Kirchner, lawyers)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 3 март 2016 г. за оттегляне на банковия лиценз на Trasta Komercbanka AS; и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат седем основания.

1. Първото основание е, че ЕЦБ нарушила член 24 от Регламента за ЕНМ ⁽¹⁾ и свързаните разпоредби при разглеждането от Административния съвет за преглед на по-ранното решение на ЕЦБ.
2. Второто основание е, че ЕЦБ не разгледала и оценила внимателно и безпристрастно всички фактически обстоятелства, включително (но не само) това, че ЕЦБ не отчела адекватно факта, че представените от латвийския регулаторен орган сведения и документи са неточни.
3. Третото основание е, че ЕЦБ нарушила принципа на пропорционалност, като не признала наличието на алтернативни мерки.
4. Четвъртото основание е, че ЕЦБ нарушила принципа на равно третиране.
5. Петото основание е, че ЕЦБ нарушила член 19 и съображение 75 от Регламент ЕНМ и злоупотребила с власт.
6. Шестото основание е, че ЕЦБ нарушила принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.

7. Седмото основание е, че ЕЦБ нарушила процесуални правила, включително правото на изслушване, правото на достъп до преписката, правото на достатъчно мотивирано решение и освен това нарушила член 83, параграф 1 от Рамковия регламент за ЕНМ.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

Жалба, подадена на 30 септември 2016 г. от José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel срещу решението, постановено на 20 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-126/15, Barroso Truta и др./Съд

(Дело T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: José Barroso Truta (Бюфанданж, Люксембург), Marc Forli (Lexy, Франция), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Белгия), Bernard Gradel (Konacker, Франция) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Друга страна в производството: Съд на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решение на Съда на публичната служба по дело F-126/15, Barroso Truta и др./Съд на ЕС;

да постанови ново решение, с което

— да осъди Съда да заплати 61 121,08 евро на името на г-н Barroso Truta, 129 440,98 евро на името на г-н Forli, 76 324,29 евро на името на г-н Galante и 99 565,13 евро на името на г-н M. Gradel, като внесе посочените суми във фонд или по осигурителна сметка на името на жалбоподателите;

— при условията на евентуалност, да осъди Съда да заплати посочените по-горе суми на жалбоподателите, заедно със сложна лихва върху тези суми от 3,1 % годишно, считано от датата на прехвърляне на пенсионните им права в Пенсионната схема на институциите на Европейския съюз;

— да осъди Съда да заплати съдебните разноски в двете производства.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от грешка в прилагането на правото, допусната от Съда на публичната служба (СПС), като е приел, че искът за обезщетение е недопустим с мотива, че ищите не са спазили досъдебната процедура, за която се твърди, че е трябвало да бъде открита с подаването на жалба по административен ред, след това евентуално с жалба по съдебен ред за отмяна на решенията за признаване на бонуса върху осигурителния стаж в пенсионната схема на институциите на Европейския съюз.
2. Второто основание е изведено от грешка в прилагането на правото, допусната от СПС, като е приел, че ООСД не извършил никакво служебно нарушение във връзка със съобщаването на предложенията за бонус върху осигурителния стаж, които обаче са се оказали непълни, дори неправилни, тъй като били изпратени на договорно наети служители от функционална група I.

3. Третото основание е изведено от грешка в прилагането на правото, допусната от СПС, като е приел, че претендираната от жалбоподателите вреда е хипотетична.

Жалба, подадена на 7 октомври 2016 г. — Pebagua/Комисия

(Дело T-715/16)

(2016/C 441/36)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (Isla Mayor, Испания) (представител: A. J. Uceda Sosa, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени обжалвания регламент за изпълнение.
- При условията на евентуалност, да отмени включването на вида *Procambarus clarkii* в списъка, одобрен с посочения регламент.
- Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1141 на Комисията за приемане на списък на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 189, стр. 4).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че относно вида *Procambarus clarkii* не са изпълнени изискванията, предвидени в член 4 от Регламент 1143/2014, нито е била направена оценка на рисковете по смисъла на член 5, параграф 1 от посочения регламент.

Жалба, подадена на 4 октомври 2016 г. — Waldhausen/EUIPO (Изображение на силует на конска глава)

(Дело T-717/16)

(2016/C 441/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Waldhausen GmbH & Co. KG (Кьолн, Германия) (представител: V. Ekey, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Съюза (Изображение на силует на конска глава) — Заявка за регистрация № 14 588 933

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 31 август 2016 г. по преписка R 1195/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 октомври 2016 г. — Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)

(Дело T-719/16)

(2016/C 441/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Berliner Stadtwerke GmbH (Берлин, Германия) (представители: O. Spieker и A. Schönfleisch, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „berlinWärme“ — заявка за регистрация № 14 062 558

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 19 юли 2016 г. по преписка R 618/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009. Die Klägerin beantragt

Жалба, подадена на 10 октомври 2016 г. — ARFEA/Комисия

(Дело T-720/16)

(2016/C 441/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Алесандрия, Италия) (представители: M. Chiti, V. Angiolini, avvocati)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 10 юни 2016 по дело за държавна помощ SA.38132 (2015/c) (ex 2014/NN) — допълнителна компенсация за Arfea във връзка със задължение за обществени услуги и, ако се налага, другите свързани с него и/или обусловени от него обжалвани актове,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С обжалваното решение се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда да бъде възстановена, помощ за която жалбоподателят — частно дружество, предоставящо въз основа на концесии обществени транспортни услуги на регионално равнище, както и частни транспортни услуги на предприемачески начала — твърди, че му е предоставена от италианските власти като компенсация за задължението за обществена услуга.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е нарушение и неправилно прилагане на член 108, параграф 3 ДФЕС.

- В тази връзка се твърди, че мярката, срещу която Комисията има възражения, не представлява държавна помощ. При всяко положение не става въпрос за „нова“ помощ, за каквато се отнася посочената разпоредба.

2. Второто основание е нарушение и неправилно прилагане на член 107 ДФЕС.

- В тази връзка се изтъква, че спорната мярка представлява компенсация за задължението за обществена услуга, наложено на ARFEA в изпълнение на влезли в сила решения на италиански съдилища, а не „държавна помощ“ по смисъла на посочената разпоредба от ДФЕС.

3. Трето основание е нарушение на принципите за прилагане на правото на Европейския съюз, на общите принципи на забрана на обратното действие на правните норми и правна сигурност и на принципите, установени в тази област от Съда.

- В тази връзка жалбоподателят оспорва застъпеното в обжалваното решение, че в случая е приложим Регламент № 1370/2007. Всъщност в случая става въпрос за факти, настъпили през 1997 г. и 1998 г., при действието на друг общностен регламент (Регламент № 1191/1969).

4. Четвъртото основание е нарушение на принципите за погасяване на правата.

- В тази връзка се твърди, че жалбоподателят възражава срещу решение за възстановяване на въпросната мярка осемнадесет години след настъпване на фактите в случая.

5. Петото основание е нарушение на установените в практиката на Съда принципи за определяне на държавните помощи и на принципите на процесуална автономия на държавите членки.

- В тази връзка се изтъква, че жалбоподателят има намерение да докаже, че в случая са спазени принципите, установени от Съда по дело C-280/00, Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg. Освен това дружеството твърди, че обжалваното решение навлиза в сферата на преценка, запазена за националните съдилища.

6. Шестото основание е нарушение и неправилно прилагане на правилата относно държавните помощи при наличие на едностранно наложено задължение за обществена услуга.

- Жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела предвид, че в случая регион Пиемонт му е наложил задължение за обществена услуга, което трябва да се компенсира с мерки, нямащи нищо общо с понятието за държавна помощ.

7. Седмото основание е нарушение на принципите на последователност на действието на нормите.

- Жалбоподателят оспорва, от гледна точка, различна от изложената в точка 3, приложимостта в случая на Регламент № 1370/2007. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела предвид, че регион Пиемонт му е наложил задължение за обществена услуга, което трябва да се компенсира с мерки, нямащи нищо общо с понятието за държавна помощ.

Жалба, подадена на 12 октомври 2016 г. от Giorgio Cocchi и Nicola Falcione срещу определението, постановено на 2 август 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-134/11, Cocchi и Falcione/Комисия

(Дело T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Белгия) и Nicola Falcione (Брюксел, Белгия) (представител: S. Orlandi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд

да се произнесе по следния начин:

- отменя определението на Съда на публичната служба по дело F-134/11, Cocchi и Falcione/Комисия;
- да постанови ново решение, с което:
- отменя решението от 9 март 2011 г. относно отхвърлянето на исканията за помощ;
- осъжда Комисията да заплати сумата от 22 000 EUR на г-н Falcione и сумата от 35 000 EUR на г-н Cocchi поради претърпените от тях вреди;
- осъжда Комисията да заплати съдебните разноски в двете инстанции.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват едно-единствено основание, изведено от грешка при прилагане на правото, която Съдът на публичната служба е допуснал при преценката на интереса на жалбоподателите да продължат производството. Всъщност жалбоподателите имат друг интерес, освен чисто административния такъв за уважаване на тяхната жалба.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG